

culis, et inmensa curarum mole sibi comparasse deberent, sed
 nemo sollicito bono sibi potest, neque in felicitatis vagam per-
 ueniant; non enim ut natura fert copiam sitietas sequitur,
 exuecit in dies labendi famis, quantum ipsa penuria crescit
 et desiderium parta auget, et agrorum sicut potus accendit
 et ignis arenis lignis non extinguatur, sed magis augetur
 ita coacta diuitia reuera mentis auaritatem acciunt, non
 extinguunt. Accedit et noua calamitas, multiplicanturque cura
 sua sui ratiocinatio cogitant, ne tinearum, aut tempestatum
 iuribus, latronum, aut seruum ~~malitia~~ malitia, aut perfid-
 rum hominum fraudibus ac imposturis exposita opes periant.
 aut sortuito casu ipsis abripiantur; itaque vitam timore
 plenam, anxietate sollicitam, calamitate miseram, angore,
 moeroreque animi semper periculosam agunt, cumque semper
 in rem suam intenti sint, continuis tristitia nebulis obducta
 animum habent, rara in vultu hilaritas, rara in alloquio si-
 laritas, asperitasque apparet, moeror, ac labor cor ipsorum
 exiens ita illos macerat, ut perpetuis curis torqueantur
 affliganturque; quemadmodum Sotor ille, quem Plures quidam
 possida habitantem, et animo à curis paucis dulcissimas que-
 tione modulante cantilenas, magis auri summa ditaret
 accepta pecunia omnis letitia solitus contineat.
 Fingite si lubet, videre hos ordidum quendam hominem, vel
 hominis potius portentum oibexim, qui sit capite usque ad
 cutem raso, ne capis tonsoris opera indigeat, qui vestes brucas,
 attritas, et ex mille discoloribus panniculis confutas habeat
 domi nudipes, ne calcei atterantur, incedat, agrum quotidie
 an limites innoti eodem loco marceant, inspiciat. Si
 famulorum quipiam vas aliquod, vel quidvis aliud fregit